

[Aksel Larsen.]

hvorved forstaas Gennemsnittet af Handelsværdien af Ejendommene. Han fortæller rent praktisk, hvorledes man kommer til denne Handelsværdi. Det sker ikke ved, at man tager de faktisk foregaaede Handeler, men man sender Konsulenter ud, som snakker med Landbrugerne og spørger dem, hvor meget de selv vil ansætte Handelsværdien af deres Gaarde til, og naar de siger: ja, vi skal have saa og saa meget, saa siger han blot: saa skriver vi det som Handelsværdi. Paa den Maade kan man jo naa gevaldig højt op. Det er ikke noget sagligt Grundlag.

Dertil kommer der noget andet, at hvis Landbruget har gode Tider — og ingen kan benægte, at det har haft gode Tider under Krigen og Besættelsen; det afspejler sig ogsaa i Landøkonomisk Driftsbureaus Tal, hvor Forrentningsprocenterne har været oppe paa 7, 8 og 9 —, saa stiger Lysten til at købe Landejendomme, saa stiger Landejendommens Priser; de naar ofte op i Fantasipriser. Altsaa, den forhøjede Forrentningsmulighed bevirker, at Priserne bliver højere, og saa siger man, at den investerede Kapital skal jo forrentes; altsaa, er der ikke en rimelig Forrentningsprocent af den investerede Kapital, giver Landbruget Underskud, saa maa vi have Priserne i Vejret. Paa den Maade faar vi en Skru uden Ende.

Der er saa i øvrigt det, at med det lave Renteniveau, vi ellers i mange Henseender er kommet ind paa, er det urimeligt at sige, at foruden at Landmanden skal forrente de Laan, han har, saa skal han forrente de Penge, han selv har staaende i Bruget, med en Rentesats, der er højere, eventuelt langt højere, end den, han kunde opnaa, hvis han skulde laane Penge til Statskassen eller indsætte dem i Bank eller Sparekasse.

Dette bevirker, at man ikke skal lade sig imponere for meget af de Beregninger over Forrentningsprocenter, der gøres. Man maa tage dem med alt muligt Forbehold.

Saa er der i øvrigt 4 Punkter, jeg vil henlede Opmærksomheden paa. I det Materiale, der er lagt til Grund for Ministerens Lovforslag, er der regnet med stærkt forøgede Udgifter til Arbejdsløn. Man er dergaaet frem paa den Maade — det er Landøkonomisk Driftsbureau, der har foretaget Beregningerne —, at man kun regner med Stigningen i Arbejdslønnens Højde, men slet ikke vil kalkulere med, at Arbejdskraften er gaaet ned, hvorved der bliver en forholdsvis mindre samlet Lønsum til

Udbetaling. Ifølge Statistisk Departement beløber Nedgangen fra 1945 til 1946 sig til 13 500 Personer, og af disse er de 11 000 Mænd og de 2 500 Kvinder. Jeg tror nok, at hvis man regner forsigtigt, hvis man regner med Lønninger, der ikke ligger i Underkanten af de faktisk udbetalte, men maaske endda i Overkanten, ogsaa selv om man skal tro visse Landmænds. Hang til at raabe særlig højt om de store Lønninger, de giver, saa kommer man alligevel til det Resultat, at den Omstændighed, at Landbruget sparer 13 500 Arbejdere, giver en Udgiftsbesparelse paa mellem 30 og 40 Mill. Kr.

Det næste, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er Høsten. Vi har spurgt i Udvalget, hvorledes Udsigterne er for Kornhøsten, og først kunde vi kun faa at vide, at der var een Ting, der var sikker, det var, at Roehøsten, som falder om 2 Maaneder, var elendig, men Kornhøsten var det lidt svært at faa noget at vide om. Vi fik dog saa Oplysning fra Statistisk Departement, der jo har Høstbedømmelserne, og saa viste det sig, at efter Bedømmelsen pr. 1. August kan man regne med en Kornhøst paa 210 000 t mere end i Fjor. Hvis man regner dette Korn til Kornlovens Priser for Afleveringskorn, bliver det en 50 til 60 Mill. Kr., det er værd. Hvis man regner det omsat til Flæsk, vil det give 30 Mill. kg Flæsk, og regner man med en Flæskepris paa 2 Kr. 59 Øre, giver det 77 Mill. Kr. Hvis man regner disse 210 000 t Korn ud efter Frihandelsprisen for Korn, bliver det en 100 Mill. Kr. mere i Indtægt til Landbruget. Man kan for min Skyld regne det ud, hvordan man vil, men man kan ikke komme uden om, at en saa meget forøget Kornavl vil give en ganske betydelig forøget Indtægt til Landbruget. Ekstraudgifterne derved bliver minimale. Der skal ikke ret meget mere Arbejds- og Maskinkraft til Høsten og Tærskningen og Transporten af den, saa den væsentlige Del af det bliver forøget Indtægt til Landbruget. Det er nødvendigt at bemærke, at denne forøgede Indtægt i størst Omfang vil tilfalde de store Brug.

Saa er der Flæsket. Ministeren regner med, at Flæskeproduktionen i det kommende Aar vil være den samme som i indeværende Aar, og anslog Flæskeproduktionen i indeværende Aar til 130 000 t. Jeg forstaar ikke, hvorledes Ministeren kunde anslaa Flæskeproduktionen til 130 000 t, naar han paa det Tidspunkt maatte vide, at den vilde naa op i Nærheden af 140 000 t. Landøkonomisk Driftsbureau har meddelt os, at der maa regnes med 137 000 t, men det